

[Bundvad.]

det for at gøre en enkelt Bemærkning om det Spørgsmaal, jeg rejste angaaende almindeligt civilt Arbejde for Værnemagten som berettiget Grund til Internering. Jeg rejste det, fordi der dør er Mulighed for Tilfældigheder, man kan sige i uhyggelig Grad. Det er en Kendsgerning, at den allerstørste Del af Befolkningen i visse Dele af Landet, specielt naturligvis Arbejderbefolkningen, direkte eller indirekte arbejdede for den tyske Værnemagt, ogsaa Folk, som var fuldt nationale, og Folk, som deltog aktivt i Frihedskampen — det var nærmest en Nødvendighed for deres Eksistens at deltage i det Arbejde, der var paa Stedet. Man kunde altsaa komme ud for det paradoksale, at den ene Kammerat, som deltog aktivt i Frihedskampen, skulde arrestere en Arbejdskammerat, som ikke havde deltaget aktivt i Frihedskampen, fordi han havde arbejdet for Tyskerne, men ellers var god nok. Derfor har jeg rejst Spørgsmaalet. (*Hjermind:* De er nok ikke blevet interneret!).

Til det ærede Medlem Hr. Størnøse vil jeg gerne bemærke, at det uden Tvivl er rigtigt, at man, naar man taler om Interneringsspørgsmaalene, maa tage de Allieredes, specielt Englands Interesse i Interneringen med i Betragtning, men jeg tror ikke, det kan holde længere end til Kapitulationsdagen. Det er rigtigt, at hvis der var blevet Krigshandlinger her i Landet, havde de Allierede den største Interesse i at sikre sig Bagfronten, sikre sig Ryggen, men da Krigshandlinger ikke opstod, maa man anlægge en anden Vurdering, nemlig den, at Internering derefter i Hovedsagen blev foretaget som en beskyttende Foranstaltning over for de Folk, der blev interneret, eller for at sikre sig Individet, som man senere vilde føre frem til rette Straf. Det er muligt det ligger saadan, at selve Foranstaltningerne med Hensyn til Interneringerne var et saa stort Apparat, at selv om man havde ønsket at standse Interneringerne umiddelbart, da Kapitulationen indtraadte, kunde man ikke gøre det; det store og omfattende Maskineri hvilede paa saa mange forskellige Mennesker, at det en Gang sat i Gang var overordentlig vanskeligt at standse. Man maa anlægge den Grundbetragtning, at de Allierede, efter den Form Kapitulationen fik, ikke havde den største Interesse i Interneringen, men at det var et rent dansk Spørgsmaal.

Oluf Pedersen: Jeg er lidt overrasket over, at Landets Justitsminister staar ufor-

staaende overfor, at der kan stilles Krav om, at de Foranstaltninger, der træffes, skal være i Overensstemmelse med Loven, at der skal være Lovhjemmel for dem. Det er en Tankegang, som Justitsministeren ikke forstaar, og derfor er vi ikke paa Bølgelængde med hinanden. Det havde været heldigt, om Landets Justitsminister havde været klar over, at der skal være Lovhjemmel for, hvad der foregaar her i Landet. Jeg giver Justitsministeren Ret i, at man var tvunget til Foranstaltningerne omkring den 5. Maj, men det havde været Justitsministerens Pligt snarest muligt at komme til Rigsdagen og faa Lovhjemmel for de Foranstaltninger, der blev truffet. Det andet er helt urimeligt. Jeg synes, at før man begynder at dele de paagældende Tilfælde op i forskyldte og uforskyldte, bør man ved en Lov have klaret, hvordan hele det Forhold ligger. I Virkeligheden er dette Forslag her Forslag til en maskeret Interneringslov. Jeg synes, man skulde sige det mere rent ud. Man maa have gjort Interneringerne lovlige, ved en Lovparagraf eller hvad man vil — det maa Ministeren om —, men jeg synes, at dette, at man her begynder at give Erstatninger og stille Regler op for noget, som slet ikke har nogen Baggrund i Lovgivningen i Forvejen, er helt besynderligt. Her begynder man at tale om „forskyldt“ og „uforskyldt“. Hvad er det? I Henhold til hvilken Lov er det forskyldt eller uforskyldt? Den Lov har Justitsministeren glemt at komme til Rigsdagen med. Og er det da ikke urimeligt, at Lovgivningsmagten i § 3 skal fastsætte Regler om, at de, som har været ansvarlige for, at Fejlene er begaaet, skal være med til at bestemme, om en Mand skal have Erstatning, og hvor høj Erstatning han skal have? Vi har dog aldrig før i Rigsdagen vedtaget en Lov paa den Linie.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Jeg takker den højtærede Minister for Udtalelsen om, at Grunden til, at vi i dette Lovforslag fraviger den grundlovmæssige Regel om, at den dømmende Magt skal være hos Domstolene, er den, at de vilde faa for meget at bestille. Men vi fra vor Side nærer megen Betænkelighed ved stadig at fravige denne Hovedregel om, at det er Domsmagten der dømmer; og i denne Forbindelse vil jeg pege paa, at efter Forslaget skal der oprettes et af Ministeren fastsat Antal Oprejsningsnævn med en